

Szólnunk kell még a hangjelölésekről. Részen nyomdatechnikai nehézségek miatt, részben pedig azért, hogy a nyelvi kérdések iránt érdeklődő nem nyelvész olvasók is figyelemmel kísérhessék mondanivalónkat, nem használjuk a nyelvészeti munkában szokásos bonyolult hangjelöléseket. Hozzájárul ehhez az a titkos remény is, hogy az olvasók közül néhányan kedvet kapnak a nyelvészeti kutatásra. Ezért a legegyszerűbb módon akarjuk megoldani a hangjelölést.

Az egyes nyelvek szavait úgy írjuk, ahogy az illető nép írja, s ahol szükség mutatkozik, a következő hangjelöléssel adunk magyarázatot (zárójelben a magyar betű): Č (cs), Dž (dzs), Dj (gy), Lj (ly), Nj (ny), Š (s), S (sz), Tj (ty), Ž (zs). A finn szavakban s = sz, ä = nyílt e, e = zárt rövid é (embër), y = ü.

Rippl-Rónai József

Szomorú Friss István